

Fremsat den 6. november 2024 af skatteministeren (Rasmus Stoklund)

Forslag

til

Lov om gennemførelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale

§ 1. Bestemmelserne i de to tillægsaftaler af 19. august 2024, jf. bilag 1 og 2 til denne lov, til aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og det grønlandske selvstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager, som ændret senest ved aftale af 20. februar 2012, gælder her i landet.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

§ 3. I lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre, som ændret ved § 3 i lov nr. 1227 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 5 ændres »tillægsaftaler af 31. august 1997 og 20. februar 2012« til: »tillægsaftaler af 31. august 1997, 20. februar 2012 og 19. august 2024«.

§ 4. § 1 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1**TILLÆGSAFТАLE TIL DEN DANSK-GRØNLANDSKE DOBBELTBESKATNINGSAFТАLE**

Den danske regering og Naalakkersuisut,

som ønsker at indgå en tillægsaftale til ændring af aftalen af 18. oktober 1979 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager, som ændret senest ved tillægsaftale af 20. februar 2012, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Titlen til aftalen udgår og erstattes af følgende titel og præambel:

”Aftale mellem den danske regering og Naalakkersuisut til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter samt om bistand i skattesager og til forhindring af skatteunddragelse og omgåelse. Den danske regering og Naalakkersuisut, der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold, der har til hensigt at indgå en aftale til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne aftale giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjelande), er blevet enige om følgende:”.

Artikel 2

I artikel 3 indsættes som litra i):

- ”i) Udtrykket “anerkendt pensionsinstitut” betyder en enhed eller et arrangement, som er etableret i den ene del af riget, og som behandles som en selvstændig person efter skattelovgivning i denne del af riget, og:
- i. som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelser eller at stille sådanne ydelser og dertil hørende fordele til rådighed for fysiske personer, og som sådan er reguleret af denne del af riget eller en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller
 - ii. som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at foretage investeringer til fordel for enheder eller arrangementer som nævnt i underafsnit i. ”

Artikel 3

I artikel 10 foretages følgende ændringer:

1. Stykke 3 udgår og i stedet indsættes:
- ”3. Hvis det udbetalende selskab er bosat i den ene del af riget og den retmæssige ejer af udbyttet er bosat i den anden del af riget, må den skat, der pålægges i den førstnævnte del af riget, med forbehold af stykke 4 og 5 ikke overstige:
 - a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (moderselskabet), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet (datterselskabet), og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, inden for hvilken udbyttet er udloddet,

- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et anerkendt pensionsinstitut, når et sådant pensionsinstitut har en bred kreds af begunstigede, har en blandet portefølje af værdipapirer og er undergivet regler for beskyttelse af investorer,
- c) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et pengeinstitut, og den aktiebesiddelse m.v. fra hvilket udbyttet hidrører, ligger til grund for puljeindlån, som ejes af pensionsopsparere, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven eller lov om beskatning af afkast af visse pensionskapitaler, og
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt. ”

2. Som nyt stykke 10 indsættes:

”10. Såfremt Grønland foretager ændringer i skattelovgivningen, der medfører at forskellen mellem den grønlandske skat af udbytte, der udloddes til en retmæssig ejer bosat i Danmark, og fradragsværdien for det grønlandske selskab, der udlodder udbyttet, forøges væsentligt, kan Danmark kræve stykke 5 genforhandlet. ”

Artikel 4

I aftalen indsættes efter artikel 21 A, følgende nye artikel:

”Artikel 21 B

Begrænsning af fordele

”Uanset de øvrige bestemmelser i denne aftale indrømmes der ikke fordele efter denne aftale for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med ethvert arrangement eller enhver transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne aftale. ”.

Artikel 5

Stykke 1 og 2 i artikel 24 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) udgår og erstattes af følgende bestemmelser:

- ”1. Såfremt en person bosat i den ene del af riget mener, at der i den ene del eller begge dele af riget er truffet foranstaltninger, som for personen medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan personen, uden at det påvirker personens ret til at anvende de retsmidler, der findes i disse dele af rigets interne lovgivning, indbringe sagen for den kompetente myndighed i en af de to dele af riget. Sagen skal indbringes inden tre år fra det tidspunkt, hvor personen fik kendskab til den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.
- 2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden del af riget med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de to dele af rigets interne lovgivning.”

Artikel 6

Stk. 1. Denne tillægsaftale træder i kraft den dag, hvor begge parter har undertegnet den.

Stk. 2. Tillægsaftalen træder dog tidligst i kraft den dag, hvor det danske Folketing tiltræder aftalen.

Stk. 3. Tillægsaftalen har virkning fra og med 1. januar 2025.

Udfærdiget i Nuuk, den 19. august 2024 i to eksemplarer på dansk og to eksemplarer på grønlandsk, hvilke tekster har lige gyldighed.

For den danske regering

For Naalakkersuisut

Jeppe Bruus

Erik Jensen

Protokol

Aftale i henhold til artikel 24 i den mellem den danske regering og Naalakkersuisut indgåede aftale af 18. oktober 1979 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager

Den danske regering og Naalakkersuisut, der ønsker at indgå en tillægsaftale til ændring af aftalen af 21. august 1990, som blev indgået af parterne i henhold til artikel 24 i aftalen af 18. oktober 1979 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager, og som blev ændret ved aftale af 31. august 1997 og ved aftale af 20. februar 2012 mellem parterne,

er blevet enige om følgende:

Aftalen affattes således:

”Dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af staten, danske regioner og kommuner i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, omfattet af ligningslovens § 9 A, kan kun beskattes i Danmark.

Grønland kompenseres for tilbagetræden for beskatning af dagpenge og rejsegodtgørelse ved årligt at modtage et beløb svarende til 4,0 mio. kr. Beløbet er angivet i 2024-pris- og lønniveau.

Beløbet reguleres årligt i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris- og lønindeks på finansloven det pågældende år. ”

Denne tillægsaftale træder i kraft den dag, hvor begge parter har underskrevet den. Tillægsaftalen træder dog tidligst i kraft den dag, hvor det danske Folketinget tiltræder aftalen.

Tillægsaftalen har virkning fra og med 1. januar 2025.

Denne tillægsaftale skal forblive i kraft, så længe aftalen af 18. oktober 1979 er i kraft.

Udfærdiget i Nuuk, den 19. august 2024 i to eksemplarer på dansk og to eksemplarer på grønlandsk, hvilke tekster har lige gyldighed.

For den danske regering

For Naalakkersuisut

Jeppe Bruus

Erik Jensen

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Tillægsaftalen om indarbejdelse af OECD's fire BEPS-minimumstander, jf. bilag 1
 - 2.2. Tillægsaftalen om en opdatering af en gældende kompensationsaftale om beskatning af dagpenge og rejsegodtgørelse fra 2012, jf. bilag 2
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. BEPS-minimumstandarder
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Anerkendt pensionsinstitut
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Udbytte
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Kompensationsaftale
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en tillægsaftale til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, jf. bilag 1, og protokol vedrørende aftale om en kompensationsordning for dagpenge og rejsegodtgørelse udbetalt af den danske stat til Grønland, jf. bilag 2. Det bemærkes, at protokollen fremtidig omtales som tillægsaftale, jf. bilag 2.

Begge tillægsaftaler blev undertegnet den 19. august 2024 af den danske regering og Naalakkersuisut.

Med tillægsaftalerne af 19. august 2024 ændres den gældende dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Grønland i form af

- indarbejdelse i dobbeltbeskatningsoverenskomsten af OECD's såkaldte "Base Erosion and Profit Shifting" (BEPS)-minimumsstandarder, som Danmark og Grønland er forpligtede til at gennemføre,
- indførelse af en bestemmelse om ikke at pålægge kildeskatter på udbyttet til anerkendte pensionsinstitutter eller til pengeinstitutters puljeordninger,
- indsættelse af en genforhandlingsklausul for så vidt an-

- går beskatning af udbytte ved væsentlige ændringer af Grønlands selskabsskattelovgivning og
- præcisering af reglen om, at dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales i forbindelse med offentlige hverv, kun kan beskattes i Danmark.

2. Lovforslagets baggrund

Danmark og Grønland indgik i 1979 en dobbeltbeskatningsaftale, som siden er ændret flere gange, senest ved fire tillægsaftaler af 20. februar 2012, jf. lov nr. 1227 af 18. december 2012. Det bemærkes, at skatteområdet henhører under Grønlands selvstyre og afgøres selvstændigt af Grønland.

Regeringen ønsker at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsaftaler. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af eksisterende, således at overenskomsterne er opdaterede med seneste internationale standarder og giver gode vilkår for danske virksomheder, borgere og myndigheder. Det er bl.a. i dette lys, at Danmark og Grønland er nået til enighed om to nye tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

2.1. Tillægsaftalen om indarbejdelse af OECD's fire BEPS-minimumstander, jf. bilag 1

Ved lov nr. 327 af 30. marts 2019 blev den multilaterale konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudflytning implementeret i dansk ret.

Den multilaterale konvention blev udarbejdet som led i OECD's og G20-landenes projekt om undgåelse af skatteudhuling og overskudsflytning, det såkaldte BEPS-projekt. En del af dette projekt var udviklingen af en multilateral konvention, hvorefter allerede gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på en enkel måde vil kunne ændres med henblik på undgåelse af skatteudhuling og overskudsflytning, når der er enighed mellem de berørte lande herom.

Den multilaterale konvention opregner i alt 16 elementer, hvor gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster på grundlag af konventionen vil kunne ændres. Heraf er de fire minimumstandarder, som udgør en obligatorisk del af konventionen. De deltagende lande har således forpligtet sig til at ændre deres dobbeltbeskatningsoverenskomster på disse fire områder i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. De resterende elementer er frivillige og kan til- eller fravælges. De obligatoriske elementer findes i artikel 6 og 7 og to steder i artikel 16 i konventionen og omhandler en nyaffattelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsters præambel, indsættelse af en generel omgængelsesklausul, mulighed for indbringelse af sager for begge landes kompetente myndigheder samt løsninger af sager uanset nationale tidsfrister.

Danmark undertegnede den 7. juni 2017 den multilaterale konvention, og det foreslås, at de fire minimumsstandarder indarbejdes i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaf-

tale ved tillægsaftale. Det skyldes, at den multilaterale konvention er en folkeretlig bindende traktat, som Grønland ikke selvstændig er part til.

Ud over indarbejdelsen af minimumsstandarderne i den gældende dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Grønland foretages enkelte andre ændringer af dobbeltbeskatningsaftalen. Dette omfatter dobbeltbeskatningsaftalens artikel 10. Artikel 10 begrænser udbyttebeskatningen i den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, når udbyttets retmæssige ejer er bosat i den anden del af riget.

Begrænsningen af udbyttebeskatningen i den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, udvides for det første til også at gælde udbytter, der udbetales til puljeordninger, når der er tale om puljeordninger i pensionsordninger i banker i den anden del af riget. Begrænsningen betyder, at den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, alene kan beskatte udbytterne med 0 pct.

Begrænsningen af udbyttebeskatningen i den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, udvides for det andet til også at gælde udbytter, der udbetales til anerkendte pensionsinstitutter i den anden del af riget, når der er tale om pensionsinstitutter, der har en bred kreds af begunstigede. I tilknytning hertil indsættes der en definition af "anerkendte pensionsinstitutter" i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 3. Begrænsningen vil betyde, at den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, alene vil kunne beskatte udbytterne med 0 pct.

Ændringerne betyder først og fremmest, at ved placering af midlerne i en pensionsordning i en grønlandsk banks puljeordninger bestående af danske aktier, f.eks. en puljeordning, der indeholder en sektorspecifik sammensat portefølje af danske aktier, vil Danmark ikke kunne beskatte udbytterne. Det omvendte vil gælde, hvis der er tale om en pensionsordning i en dansk bank, hvis midler er placeret i puljeordninger bestående af grønlandske aktier.

Endelig indeholder aftalen en genforhandlingsklausul. I tilknytning hertil har Danmark og Grønland affattet et forståelsespapir om klausulens indhold. Genforhandlingsklausulen betyder, at Danmark har ret til en genforhandling af dobbeltbeskatningsaftalens artikel 10, stk. 5, om udbyttebeskatning. Retten udløses, hvis Grønland foretager ændringer af sin selskabsskattelovgivning, der medfører, at forskellen mellem den grønlandske skat af udbytte og fradragsværdien for det grønlandske selskab forøges væsentligt for retmæssige ejere, der er bosat i Danmark. Forskellen anses for væsentlig, såfremt forskellen overstiger 50 pct. af den grønlandske selskabsskattesats.

2.2. Tillægsaftalen om en opdatering af en gældende kompensationsaftale om beskatning af dagpenge og rejsegodtgørelse fra 2012, jf. bilag 2

Med tillægsaftalen foretages en præcisering, hvorefter ikke kun dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af staten og danske kommuner i forbindelse med udførelsen af offentlige

hverv, omfattet af ligningslovens § 9 A, kan beskattes i Danmark, men også dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af danske regioner. Der er tale om en præcisering af en allerede gældende praksis.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. BEPS-minimumsstandarder

3.1.1. Gældende ret

Danmark og Grønland indgik i 1979 en dobbeltbeskatningsaftale, som siden er ændret flere gange, senest ved fire tillægsaftaler af 20. februar 2012, jf. lov nr. 1227 af 18. december 2012.

Danmark undertegnede den 7. juni 2017 den multilaterale konvention af 24. november 2016 til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forebyggelse af skatteudhuling og overskudsflytning med fire minimumsstandarder, som Danmark er forpligtet til at gennemføre. Da Grønland ikke er selvstændig part til konventionen, foreslås minimumsstandarderne gennemført ved en tillægsaftale.

Efter den gældende dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftales titel er der tale om en aftale mellem den danske regering og Grønlands landsstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager. Det svarer ikke til BEPS-minimumsstandarderne. Den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale indeholder således ingen præambelbetragtning, som refererer til, at aftalen ikke må skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse, herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne aftale giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er bosat i tredjelande.

Den gældende dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale indeholder ikke en bestemmelse, der ligesom den i tillægsaftalens artikel 4 indeholdte nye artikel 21 B (begrænsningen af fordele) er en såkaldt Principal Purpose Test (PPT)-bestemmelse. En sådan PPT-bestemmelse er en minimumsstandard i relation til BEPS, hvorefter det i dobbeltbeskatningsaftalen fremhæves, at der ikke kan opnås fordele efter en omfattet skatteaftale, hvis det under hensyntagen til alle fakta og omstændigheder i øvrigt er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med det pågældende arrangement eller den pågældende transaktion. Fordelene gives dog, hvis det godtgøres, at opnåelsen af fordelene under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i den omfattede skatteaftale.

En tilsvarende bestemmelse findes allerede i den interne danske lovgivning, i ligningslovens § 3, hvorefter skattepligtige selskaber og foreninger m.v. ved indkomstopgørelsen og skatteberegningen skal se bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har at opnå en

skattefordel, som virker mod formålet og hensigten med skatteretten, og som ikke er reelt under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Ligningslovens § 3 indebærer, at Danmark allerede efter intern lovgivning vil lægge en PPT til grund ved anvendelsen af en given dobbeltbeskatningsaftale, uanset om aftalen i sig selv indeholder en eksplicit PPT-bestemmelse. Dette gælder, uanset hvornår en dobbeltbeskatningsoverenskomst er indgået, og hvem den er indgået med.

Den gældende dobbeltbeskatningsaftales artikel 24 regulerer fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler. Det følger af artikel 24, stk. 1, at såfremt en i den ene del af riget bosat person mener, at foranstaltninger, som er truffet i den ene del eller begge dele af riget, for personen medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med denne aftale, kan personen indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den del af riget, i hvilken personen er bosat. Bestemmelsen indeholder ikke BEPS-minimumsstandarderne, idet anmodningen efter dets gældende indhold kun kan indgives til den kompetente myndighed i bopælslandet. Samtidig indeholder den gældende bestemmelse ikke en frist for indgivelse af anmodning om indledning af den gensidige aftaleprocedurer. Endvidere følger det af artikel 24, stk. 2, at den kompetente myndighed, hvis indsigelsen findes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, skal bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden del af riget med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Bestemmelsen præciserer ikke som i BEPS-minimumsstandarderne, at enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til nationale tidsfrister.

3.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Tillægsaftalen er et udtryk for, at den danske regering og Naalakkarsuisut ønsker at udvikle deres økonomiske forbindelser samt at styrke Danmark og Grønlands samarbejde om skatteforhold, og ikke mindst sikre, at Danmark og Grønland efterlever de internationale forpligtelser, herunder i regi af OECD. I det følgende gennemgås den foreslåede ordning for så vidt angår indsættelsen af BEPS-minimumsstandarderne i den gældende dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale. Der er tale om tillægsaftalens artikel 1, 4 og 5.

Efter tillægsaftalens artikel 1 udgår titlen i den gældende dobbeltbeskatningsaftale og erstattes af en ny titel og præambel. Med ændringen vil den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale fremover indledes med en form for programklæring, hvori det overordnede formål med aftalen angives. Efter OECD's 2017 modeloverenskomst skal præambelen være udformet sådan, at det udtrykkeligt fremgår, at intentionen er at ophæve dobbeltbeskatning uden at skabe mulighed for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse og skatteundgåelse.

Med tillægsaftalens artikel 4 indsættes en ny artikel 21 B i dobbeltbeskatningsaftalen. Bestemmelsen indsættes med

henblik på at implementere den multilaterale konventions artikel 7, som er en BEPS-minimumsstandard. Der er tale om en generel omgåelsesklausul, det vil sige en bestemmelse, der har til formål at imødegå misbrug ved, at der indføres en regel i form af en PPT. Bestemmelsen medfører, at danske såvel som grønlandske myndigheder kan nægte en fysisk eller en juridisk person fordele efter aftalen, for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette gælder dog ikke, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i aftalen.

Med tillægsaftalens artikel 5 udgår det gældende stykke 1 og 2 i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 24 og erstattes af to nye bestemmelser.

Efter det nye stk. 1 i artikel 24 skal en fysisk eller juridisk person have mulighed for at præsentere sin sag for de kompetente myndigheder i begge dele af riget, hvis personen bosat i den ene del af riget mener, at der i den ene del af riget eller begge dele af riget er truffet foranstaltninger, som for personen medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dobbeltbeskatningsaftalen.

Efter det nye stk. 2 i artikel 24 skal den kompetente myndighed, hvis indsigelsen er berettiget, og den kompetente myndighed ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden del af riget, uden hensyntagen til de tidsfrister, der er fastsat i rigets interne lovgivning.

3.2. Anerkendt pensionsinstitut

3.2.1. Gældende ret

Den gældende dobbeltbeskatningsaftale indeholder ingen definition af et ”anerkendt pensionsinstitut”, hvilket afviger fra OECD modeloverenskomst fra 2017. Fraværet af en sådan definition betyder efter den generelle fortolkningsregel, at udtrykket skal tillægges den betydning, som udtrykket har i det land, der anvender dobbeltbeskatningsaftalen på det tidspunkt, hvor aftalen anvendes, jf. modeloverenskomstens artikel 3, stk. 2.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med artikel 2 i tillægsaftalen indsættes der i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 3 som litra i) en definition af ”anerkendt pensionsinstitut”. Med ændringen sikres det, at danske pensionsinstitutter (pensionskasser, livsforsikringselskaber m.v.) er omfattet af aftalen og dermed kan opnå fordele efter denne. Tilsvarende gælder bl.a. også for danske kontoførende investeringsforeninger, der udelukkende eller næsten

udelukkende investerer på vegne af danske pensionsinstitutter.

3.3. Udbytte

3.3.1. Gældende ret

Efter artikel 10 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale er hovedreglen, at udbytter, som et selskab i den ene del af riget udlodder til en modtager i den anden del af riget, kan beskattes i begge dele af riget, men som en undtagelse herfor indeholder den, at Danmark ikke kan beskatte udbytte, som et dansk datterselskab udlodder til dets grønlandske moderselskab, såfremt visse betingelser er opfyldt.

Den gældende artikel 10, stk. 3, er en generel regel om begrænsning af udbyttebeskatningen i den del af riget, hvor det udbyttegivende selskab er bosat, når udbyttets retmæssige ejer er bosat i den anden del af riget. I dette tilfælde må beskatningen i den førstnævnte del af riget højst udgøre 15 pct. af udbyttets bruttobeløb. Den førstnævnte del af riget må dog ikke beskatte udbytte, som et datterselskab i denne del af riget udlodder til et moderselskab i den anden del af riget, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, inden for hvilken udbyttet er udloddet.

I henhold til den gældende artikel 10, stk. 4, i dobbeltbeskatningsaftalen er det en betingelse for anvendelse af stk. 3 ved udlodning af udbytte fra et datterselskab, som er bosat eller registreret i Danmark, til et moderselskab, som er bosat i Grønland, at det pågældende udbytte ikke undergives beskatning hos moderselskabet i Grønland, og at der ved udlodning af udbytte fra moderselskabet ikke gives fradrag for den del af moderselskabets udbytteudlodning, der kan henføres til udbytte modtaget fra datterselskabet i Danmark.

Af artikel 10, stk. 5, i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale følger, at så længe grønlandske selskaber kan få fradrag for udloddede udbytter ved grønlandsk selskabsbeskatning, så kan Grønland, uanset begrænsningerne i stk. 3, beskatte udbytte, som et grønlandsk selskab udlodder, men skatten må højst være 35 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis den retmæssige ejer er bosat i Danmark.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med artikel 3 i tillægsaftalen nyaffattes den gældende dobbeltbeskatningsaftales artikel 10, stk. 3, som udgør en undtagelse til artikel 10, stk. 1, hvorefter udbytte, som udbetales af et selskab, der er bosat i den ene del af riget, til en person, som er bosat i den anden del af riget, kan beskattes i begge dele af riget.

Den nye artikel 10, stk. 3, litra a, svarer til den gældende artikel 10, stk. 3, litra a, hvorefter Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber begrænses, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab, der direkte ejer

mindst 25 pct. af kapitalen af det selskab, som udbetaler udbyttet (datterselskabet), og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst 1 år, inden for hvilket udbyttet er udloddet.

Endvidere begrænses Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber med den nye artikel 10, stk. 3, litra b, hvis den retsmæssige ejer er et anerkendt pensionsinstitut, når et sådant pensionsinstitut har en bred kreds af begunstigede, har en blandet portefølje af værdipapirer og er undergivet regler for beskyttelse af investorer. Litra b skal ses i lyset af litra c, jf. i det følgende.

Endelig begrænses muligheden, jf. den nye artikel 10, stk. 3, litra c, hvis den retmæssige ejer er et pengeinstitut, og den aktiebesiddelse m.v., fra hvilket udbyttet hidrører, ligger til grund for puljeindlån, som ejes af pensionsopsparende, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven eller Inatsisartutlov om beskatning af afkast af visse pensionskapitaler. I alle andre tilfælde, jf. artikel 10, stk. 3, litra d, må udbyttebeskatningen dog ikke overstige 15 pct. Det nye litra d svarer til den gældende artikel 10, stk. 3, litra b, i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Med artikel 3 i tillægsaftalen indsættes der i artikel 10 desuden et nyt stk. 10, hvoraf følger, at såfremt Grønland foretager ændringer i sin skattelovgivning, der medfører, at forskellen mellem den grønlandske skat af udbytter, der udloddes til en retmæssig ejer bosat i Danmark, og fradragsværdien for det grønlandske selskab, der udlodder udbyttet, forøges væsentligt, kan Danmark kræve artikel 10, stk. 5 genforhandlet.

Der er i tilknytning til bestemmelsen affattet et forståelsespapir om klausulens indhold.

Genforhandlingsklausulen er et resultat af, at der på nuværende tidspunkt er en forskel mellem danske og grønlandske moderselskaber for så vidt angår beskatning af udbytter. Den består i, at Grønland kan indeholde op til 35 pct. i udbyttekildeskat fra grønlandske datterselskaber til danske moderselskaber, mens fradragsværdien for de udbytteudlodende grønlandske selskaber er 25 pct. (svarende til den aktuelle effektive grønlandske selskabsskat). Danske selskaber bliver således beskattet på deres koncerninterne transaktioner af forskellen mellem 35 og 25 pct., svarende til 10 pct.

Genforhandlingsklausulen medfører, at Danmark har ret til genforhandlinger af dobbeltbeskatningsaftalen, hvis Grønland foretager væsentlige ændringer af sin selskabsskatte-lovgivning, der øger asymmetrien. Forskellen anses for væsentlig, såfremt denne medfører, at forskellen overstiger 50 pct. af den grønlandske selskabsskattesats.

3.4. Kompensationsaftalen

3.4.1. Gældende ret

Danmark og Grønland har i medfør af artikel 24 i dobbeltbeskatningsaftalen i en såkaldt kompensationsaftale aftalt, at

Grønland ikke beskatter personer, som den danske stat eller danske kommuner har udstationeret til Grønland i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, af dagpenge og rejsegodtgørelse fra Danmark. Til gengæld modtager Grønland et kompensationsbeløb herfor.

Kompensationsaftalen er senest ændret ved lov nr. 1227 af 18. december 2012.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med tillægsaftalen, jf. bilag 2, affattes kompensationsaftalen således, at det fremgår, at også dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af danske regioner i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, omfattet af ligningslovens § 9 A, kun kan beskattes i Danmark.

Ændringerne skal ses i lyset af, at den seneste ændring af kompensationsaftalen i 2012 ikke tog højde for regionernes oprettelse i 2007 i forbindelse med nedlæggelsen af amtskommunerne. Ændringen af den gældende kompensationsaftale præciserer, at danske regioner er omfattet af aftalens anvendelsesområde, i overensstemmelse med gældende praksis på området.

Det bemærkes, at nedlæggelsen af amterne og etableringen af regionerne i 2007 på tilsvarende vis ikke medførte ændringer i den skematiske beregning af kompensationsbeløbet i tillægsaftalen af 20. februar 2012, i forhold til den foregående ændring af kompensationsaftalen ved tillægsaftalen af 31. august 1997.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes samlet set ikke at have nogle nævneværdige provenumæssige konsekvenser for det offentlige.

Den del af lovforslaget der vedrører BEPS-minimumsstandarder vurderes ikke at have nogle provenumæssige konsekvenser.

For den del af lovforslaget, der vedrører kildeskatten på udbytter til pensionsinstitutter og pengeinstitutters puljeordninger vurderes de provenumæssige konsekvenser at bestå i, at der ikke længere pålægges danske eller grønlandske kildeskatter på udbytter til anerkendte pensionsinstitutter eller til pengeinstitutters puljeordninger. Provenueffekten består således af to elementer, der trækker og hver sin retning. Det er ikke muligt at kvantificere den samlede effekt, herunder størrelsen på de to modsatrettede effekter. Den samlede effekt vurderes dog at være begrænset.

Ændringen af kompensationsaftalen i tillægsaftalen, jf. bilag 2, medfører ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige, da der er tale om en præcisering af den allerede gældende gældende praksis.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen svarende til 0,3 mio.

kr. i perioden 2025-2030. Omkostningerne kan henføres til systemtilretninger.

Lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Det er lagt til grund, at den nedsatte kildeskat i sidste ende vil komme de borgere til gode, som investerer gennem pensions- og pengeinstitutterne, via lavere priser til fx handels- og depotomkostninger.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har ikke været sendt i høring, idet der er tale om gennemførelse af tillægsaftaler til en dobbeltbeskatningsaftale, der allerede er underskrevet, og det er der i øvrigt ikke praksis for.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner m.v.	Den del af lovforslaget der vedrører BEPS-minimumsstandarder vurderes ikke at have nogle provenumæssige konsekvenser. For den del af lovforslaget, der vedrører kildeskatten på udbytter til pensionsinstitutters og pengeinstitutters puljeordninger, vurderes der at være en provenueffekt. Det er ikke muligt at kvantificere retning eller omfang.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Tillægsaftalen forventes at medføre omkostninger for det offentlige svarende til 0,3 mio. kr. i 2025-2030. Omkostningerne kan henføres til systemtilretninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X
--	----	--------------

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Danmark og Grønland har en dobbeltbeskatningsaftale fra 1979, som siden er ændret flere gange senest ved lov nr. 1227 af 18. december 2012.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at bestemmelserne i de to tillægsaftaler af 19. august 2024, jf. bilag 1 og 2 til denne lov, til aftale af 18. oktober 1979 mellem den danske regering og det grønlandske selvstyre til undgåelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager, som ændret senest ved aftale af 20. februar 2012, gælder her i landet.

I det følgende gennemgås tillægsaftalernes enkelte bestemmelser og indhold.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 1

Efter *artikel 1* udgår titlen til aftalen og erstattes af følgende titel og præambel:

»Aftale mellem den danske regering og Naalakkersuisut til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskatter samt om bistand i skattesager og til forhindring af skatteunddragelse og omgåelse.

Den danske regering og Naalakkersuisut, der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold, der har til hensigt at indgå en aftale til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter uden at skabe mulighed for ikkebeskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller omgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå de lempelser, som denne aftale giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjelande), er blevet enige om følgende:«

Ændringen betyder, at dobbeltbeskatningsaftalen fremover vil svare til standardteksten fra den multilaterale konventions artikel 6, stk. 1, som er en BEPS-minimumsstandard. Præambelen er ikke en juridisk bestemmelse på samme måde som dobbeltbeskatningsaftalens øvrige artikler. Der er tale om en form for programerklæring, hvori parterne angiver deres overordnede hensigt med at indgå overenskomsten. Herved kan præambelen tjene som fortolkningsbidrag ved anvendelse af overenskomsten. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 og 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 2

Med *artikel 2* indsættes i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftales artikel 3, litra i, en definition af udtrykket ”anerkendt pensionsinstitut”.

Det fremgår af artiklen, at udtrykket ”anerkendt pensionsinstitut” betyder en enhed eller et arrangement, som er etableret i den del af riget, og som behandles som en selvstændig person efter skatte Lovgivningen i denne del af riget, og som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelse eller at stille sådanne ydelser og dertil hørende fordele til rådighed for fysiske personer, og som sådan er reguleret af denne del af riget eller en af dens politiske underafdelinger eller lokale og regionale myndigheder, eller som er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at foretage investeringer til fordel for enheder eller arrangementer som nævnt i underafsnit i.

Bestemmelsen svarer til OECD’s 2017-modeloverenskomsts artikel 3, stk. 1, litra i.

Bestemmelsen betyder, at en enhed eller et arrangement skattemæssigt vil skulle behandles som en selvstændig person i den del af riget, hvori enheden eller arrangementet er bosat, for at enheden eller arrangementet vil kunne anses som et ”anerkendt pensionsinstitut”. Derved vil enheden eller arrangementet skulle være en selvstændig juridisk person og ikke eksempelvis en filial i et selskab.

Det forudsættes i artikel 3, stk. 1, litra i, at de øvrige betingelser i enten nr. i. eller ii. er opfyldt.

Det er således en yderligere betingelse for, at enheder og arrangementer vil kunne anses som et ”anerkendt pensionsinstitut”, at de er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik på at administrere pensionsydelse eller at stille sådanne ydelser og dertil hørende fordele til rådighed for fysiske personer, og som sådan er reguleret af denne stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale og regionale myndigheder, jf. nr. i.

En alternativ betingelse for, at en enhed eller et arrangement vil være omfattet af udtrykket ”anerkendt pensionsinstitut” vil være, at de er etableret og udelukkende eller næsten udelukkende drives med henblik for at foretage investeringer til fordel for anerkendte pensionsinstitutter på samme vis som de bagvedliggende pensionsinstitutter, jf. nr. ii. På denne måde sikres det, at enheder og arrangementer, der alene handler på vegne af anerkendte pensionsinstitutter, vil

kunne opnå de samme rettigheder under overenskomsten som anerkendte pensionsinstitutter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1 og 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 3

Med *artikel 3* udgår stk. 3 i artikel 10 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale. I stedet indsættes et nyt stykke 3 og et nyt stk. 10 i dobbeltbeskatningsaftalens artikel 10.

Artikel 10 vedrører udbytte, og det følger af artikel 10, stk. 1, i den gældende dobbeltbeskatningsaftale, at udbytte, som betales af et selskab, som er bosat i den ene del af riget, til en person, som er bosat i den anden del af riget, kan beskattes i begge dele af riget, jf. dog stk. 2-5. Stk. 3 udgør således en undtagelse til stk. 1.

Med *artikel 10, stk. 3, litra a*, fastslås, at hvis det udbetalende selskab er bosat i den ene del af riget og den retmæssige ejer af udbyttet er bosat i den anden del af riget, må den skat, der pålægges i den førstnævnte del af riget, med forbehold af stykke 4 og 5 ikke overstige 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (moderselskabet), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet (datterselskabet), og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, inden for hvilken udbyttet er udloddet.

Indholdet i artikel 10, stk. 3, litra a, svarer til den gældende dobbeltbeskatningsaftales artikel 10, stk. 3, litra a.

Bestemmelsen betyder, at der fortsat vil gælde en generel begrænsning af udbyttebeskatning i den del af riget hvor det udbyttegivende selskab er bosat, når udbyttets retmæssige ejer er bosat i den anden del af riget. Den førstnævnte del af riget må ikke beskatte udbytte, som et datterselskab i denne del af riget udlodder til et moderselskab i den anden del af riget, der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i datterselskabet og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst 1 år, inden for hvilken udbyttet er udloddet.

Med *artikel 10, stk. 3, litra b*, fastslås, at hvis det udbetalende selskab er bosat i den ene del af riget og den retmæssige ejer af udbyttet er bosat i den anden del af riget, må den skat, der pålægges i den førstnævnte del af riget, med forbehold af stykke 4 og 5 ikke overstige 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et anerkendt pensionsinstitut, når et sådant pensionsinstitut har en bred kreds af begunstigede, har en blandet portefølje af værdipapirer og er undergivet regler for beskyttelse af investorer.

Bestemmelsen betyder, at der vil ske en nedsættelse af kildeskatten fra 15 pct. til 0 pct. for udbytter, der udbetales til anerkendte pensionsinstitutter, der har en bred kreds af begunstigede, har en blandet portefølje af værdipapirer og er undergivet regler for beskyttelse af investorer. Det betyder, at kildelandet ikke må beskatte disse udbytter.

Med *artikel 10, stk. 3, litra c*, fastslås, at hvis det udbetalende selskab er bosat i den ene del af riget, og den retmæssige ejer af udbyttet er bosat i den anden del af riget, må den skat, der pålægges i den førstnævnte del af riget, med forbehold af stykke 4 og 5 ikke overstige 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et pengeinstitut, og den aktiebesiddelse m.v. fra hvilket udbyttet hidrører, ligger til grund for puljeindlån, som ejes af pensionsopsparere, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningsloven eller lov om beskatning af afkast af visse pensionskapitaler.

Bestemmelsen betyder, at skatten fra kildelandet på udbytter til pengeinstitutters puljeordninger vil skulle nedsættes fra 15 pct. til 0 pct., når der er tale om pensionsopspareres puljeordninger. Det betyder, at kildelandet i disse tilfælde ikke må beskatte udbyterne.

Med *artikel 10, stk. 3, litra d*, fastslås, at hvis det udbetalende selskab er bosat i den ene del af riget og den retmæssige ejer af udbyttet er bosat i den anden del af riget, må den skat, der pålægges i den førstnævnte del af riget, med forbehold af stykke 4 og 5 ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

Bestemmelsen betyder, at i alle de øvrige tilfælde, som ikke er nævnt i artikel 3, må kildelandsbeskatningen ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet. Det nye litra d svarer til den gældende artikel 10, stk. 3, litra b, i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Med *artikel 10, stk. 3*, fastslås det, at dette stykke ikke skal berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt.

Indholdet svarer til den gældende dobbeltbeskatningsaftale, og der er således tale om en videreførelse af gældende ret. Det er således fortsat en betingelse for anvendelsen af stk. 3, at ved udlodning af udbytte fra et datterselskab, som er bosat eller registreret i Danmark, til et moderselskab, som er bosat i Grønland, at det pågældende udbytte ikke undergives beskatning hos moderselskabet i Grønland, og at der ved udlodning af udbytte fra moderselskabet ikke gives fradrag for den del af moderselskabets udbytteudlodning, der kan henføres til udbytte modtaget fra datterselskabet i Danmark, jf. artikel 10, stk. 4.

Bestemmelsen betyder, at hvis datterselskabet er bosat i Danmark, skal Danmark fortsat alene undlade beskatning, hvis de allerede gældende betingelser i stk. 4 er opfyldt.

Med tillægsaftalens *artikel 3, stk. 2*, indsættes et nyt stykke 10 til artikel 10 i den gældende dobbeltbeskatningsaftale, hvorefter at såfremt Grønland foretager ændringer i skatte-lovgivningen, der medfører, at forskellen mellem den grønlandske skat af udbytte, der udloddes til en retmæssig ejer bosat i Danmark, og fradragsværdien for det grønlandske selskab, der udlodder udbyttet, forøges væsentligt, kan Danmark kræve stk. 5 genforhandlet.

I tilknytning til artikel 3, stk. 2, er der affattet et forståelses-

papir, hvoraf følger, at den danske regering og Naalakkersuisut er blevet enige om en forståelse af den foreslåede artikel 10, stk. 10, i aftale af 18. oktober 1979 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager, som ændret senest ved tillægsaftale af 20. februar 2012. Af forståelsespapiret følger, at Danmark kan kræve stykke 5 i artikel 10 genforhandlet, såfremt Grønland foretager ændringer i sin selskabsskatte Lovgivning, der medfører, at forskellen mellem den grønlandske skat af udbytte og fradragsværdien for det grønlandske selskab forøges væsentligt for retmæssige ejere, der er bosat i Danmark. Forskellen anses for væsentligt, såfremt denne medfører, at forskellen overstiger 50 pct. af den grønlandske selskabsskat.

Bestemmelsen er en genforhandlingsklausul og betyder, at Grønland maksimalt vil kunne sænke selskabsskatten (fradragsværdien for det grønlandske selskab) til 23,333 pct., før det udløser genforhandlingsretten for Danmark. Danske selskaber beskattes på nuværende tidspunkt 10 pct. højere end grønlandske selskaber.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.1 og 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 4

Med *artikel 4* indsættes der en ny artikel 21 B i den gældende dobbeltbeskatningsaftale.

Med *artikel 21 B* fastslås, at uanset de øvrige bestemmelser i denne aftale indrømmes der ikke fordele efter denne aftale for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med ethvert arrangement eller enhver transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i denne aftale.

Bestemmelsen betyder, at danske såvel som grønlandske myndigheder vil kunne nægte en fysisk eller juridisk person fordele efter dobbeltbeskatningsaftalen, for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterer i denne fordel. Dette vil dog ikke gælde, hvis det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under de givne omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i dobbeltbeskatningsaftalen.

Bestemmelsen indsættes med henblik på at implementere den multilaterale konventions artikel 7, der indeholder en generel omgåelsesklausul, det vil sige en bestemmelse, der har til formål at imødegå misbrug. Omgåelsesklausulen har form af en ”Principal Purpose Test”, og der findes en tilsvarende bestemmelse i den interne danske lovgivning, nemlig

i ligningslovens § 3. Dette indebærer, at Danmark allerede efter egen lovgivning vil lægge en PPT til grund ved anvendelsen af en given dobbeltbeskatningsoverenskomst, uanset om overenskomsten i sig selv indeholder en eksplicit PPT. Bestemmelsen har således ikke praktisk betydning for den danske anvendelse af den gældende dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 og 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 5

Med *artikel 5* udgår stykke 1 og 2 i artikel 24 og erstattes med et nyt stykke 1 og 2 i artikel 24.

Artikel 24 vedrører fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler mellem de kompetente myndigheder i de to dele af riget.

Det følger af den gældende artikel 24, stk. 1, i dobbeltbeskatningsaftalen mellem Danmark og Grønland, at såfremt en i den ene del af riget bosat person mener, at foranstaltninger, som er truffet i den ene del eller begge dele af riget, for personen medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med denne aftale, kan personen indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den del af riget, i hvilken personen er bosat.

Med det nye *artikel 24, stk. 1*, fastslås, at såfremt en person bosat i den ene del af riget mener, at der i den ene del eller begge dele af riget er truffet foranstaltninger, som for personen medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne aftale, kan personen, uden at det påvirker personens ret til at anvende de retsmidler, der findes i disse dele af rigets interne lovgivning, indbringe sagen for den kompetente myndighed i en af de to dele af riget. Sagen skal indbringes inden tre år fra det tidspunkt, hvor personen fik kendskab til den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

Bestemmelsen betyder, at en person, der er bosat i en af de to dele af riget, der mener sig udsat for beskatning i strid med aftalen, vil kunne indbringe sagen for den kompetente myndighed i en af delene af riget, uanset hvilke retsmidler, der måtte findes i disse dele af rigets interne lovgivning. Sagen vil skulle indbringes inden 3 år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med aftalens bestemmelser. Bestemmelsen er således overvejende en afspejling af gældende ret, om end det efter den gældende bestemmelse alene er muligt at indbringe sagen for den kompetente myndighed i den del af riget, i hvilken personen er bosat. Dette ændres med det nye stk. 1, hvorefter sagen nu kan indbringes for begge kompetente myndigheder, samtidig med, at der indsættes en tidsfrist for, hvornår sagen skal indbringes af personen.

Det følger af den gældende artikel 24, stk. 2, i dobbeltbe-

skatningsaftalen, at den kompetente myndighed, hvis indsigelsen findes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, skal bestræbe sig på at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden del af riget med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen.

Med det nye *artikel 24, stk. 2*, fastslås, at den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden del af riget med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med aftalen. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de to dele af rigets interne lovgivning.

Bestemmelsen betyder, at de kompetente myndigheder ved f.eks. berettigede indsigelser som følge af forskellig fortolkning fremover sammen vil skulle søge at løse disse ved gensidig aftale, hvormed dobbeltbeskatning kan undgås. Enhver aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de to dele af rigets interne lovgivning. Det er ikke en forpligtelse for de kompetente myndigheder om at blive enige og opnå en løsning. Bestemmelsen svarer således overvejende til det gældende indhold i *stk. 2* i den gældende dobbeltbeskatningsaftale. Den primære ændring med tillægsaftalen er, at det præciseres, at aftalen mellem de kompetente myndigheder skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de to dele af rigets interne lovgivning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 og 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Tillægsaftalens, jf. bilag 1, artikel 6

Med *artikel 6, stk. 1*, fastslås, at tillægsaftalen træder i kraft den dag, hvor begge parter har undertegnet den.

Med *artikel 6, stk. 2*, fastslås, at tillægsaftalen dog tidligst træder i kraft den dag, hvor det danske Folketing tiltræder aftalen.

Med *artikel 6, stk. 3*, fastslås, at tillægsaftalen har virkning fra og med den 1. januar 2025.

Tillægsaftalen, jf. bilag 2, om ændring af kompensationsaftalen

I tillæg til tillægsaftalen har den danske regering og Naalakkersuisut indgået en aftale i henhold til artikel 24 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Tillægsaftalen fastslår, at dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af staten, danske regioner og kommuner i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, omfattet af ligningslovens § 9 A, kan kun beskattes i Danmark. Grønland kompenserer for tilbagetræden for beskatning af dagpenge og rejsegodtgørelse ved årligt at modtage et beløb svarende

til 4,0 mio. kr. Beløbet er angivet i 2024-niveau. Beløbet reguleres årligt i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris- og lønindeks på finansloven det pågældende år. Det fremgår, at aftalen træder i kraft den dag, hvor begge parter har underskrevet. Aftalen træder dog tidligst i kraft den dag, hvor Folketinget tiltræder den. Aftalen har virkning fra og med 1. januar 2025, og aftalen skal forblive i kraft, så længe aftalen af 18. oktober 1979 er i kraft.

Tillægsaftalen er udtryk for en præcisering, hvorefter dagpenge og rejsegodtgørelse fra danske regioner også omfattes af de dagpenge og rejsegodtgørelse, der udbetales af staten og danske kommuner i forbindelse med udførelsen af offentlige hverv, omfattet af ligningslovens § 9 A, som kun kan beskattes i Danmark. Ændringen præciserer, at danske regioner er omfattet af aftalens anvendelsesområde i overensstemmelse med gældende praksis.

Til § 2

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2025.

Til § 3

Efter § 5 i lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre yder staten kompensation til Grønlands selvstyre i overensstemmelse med den danske regerings og det grønlandske landsstyes aftale af 21. august 1990 som indgået i henhold til artikel 24 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, således som aftalen af 21. august 1990 er ændret ved tillægsaftaler af 31. august 1997 og 20. februar 2012.

Den seneste ændring af kompensationsaftalen var i 2012. Ændringen var begrundet i ændringer i dansk skatteret, hvorefter Danmark ikke længere beskattede personer bosat i Grønland af løbende afkast på danske pensionsordninger, hvorfor kompensationsaftalen skulle ændres således, at den alene omfattede kompensationsbeløb til Grønland for, at denne del af riget undlod at beskatte personer, som den danske stat og kommuner havde udstationeret til Grønland, af dagpenge og rejsegodtgørelse fra Danmark. Med aftalen bortfaldt kompensationsbeløbet vedrørende pensionsafkastskat derfor fra 2013. Den seneste ændring af kompensationsaftalen blev indsat i lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre ved lov nr. 1227 af 18. december 2012.

Aftalen af 21. august 1990, som ændret ved tillægsaftalerne af 31. august 1997 og 20. februar 2012, ændres med tillægsaftalen af 19. august 2024, jf. bilag 2.

Det foreslås, at i § 5 i lov om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre ændres »tillægsaftaler af 31. august 1997 og 20. februar 2012« til »tillægsaftaler af 31. august 1997, 20. februar 2012 og 19. august 2024«. Det betyder, at henvisningen til kompensationsaftalen i § 5 ændres. Der er alene tale om en konsekvens af lovforslagets § 1.

Til § 4

Det foreslås i § 4, at lovens § 1 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, idet sagsområdet skatter og afgifter er overtaget af henholdsvis Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 3**

I lov nr. 474 af 12. juni 2009 om forskellige forhold i forbindelse med Grønlands Selvstyre, som ændret ved § 3 i lov nr. 1227 af 18. december 2012, foretages følgende ændring:

§ 5. Staten yder kompensation til Grønlands Selvstyre i overensstemmelse med den danske regerings og det grønlandske landsstyres aftale af 21. august 1990 som indgået i henhold til artikel 24 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, således som aftalen af 21. august 1990 er ændret ved tillægsaftaler af 31. august 1997 og 20. februar 2012.

1. I § 5 ændres »tillægsaftaler af 31. august 1997 og 20. februar 2012« til: »tillægsaftaler af 31. august 1997, 20. februar 2012 og 19. august 2024«.